

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **Bc. M. M., B.**, zastúpenej **JUDr. Mgr. A. C., PhD.**, advokátom advokátskej kancelárie, C., proti žalovaným **1. Univerzite Komenského v Bratislave**, Šafárikovo námestie 6, 818 06 Bratislava, **2. Rektorovi Univerzity Komenského v Bratislave, doc. PhDr. F. G., CSc.**, Šafárikovo námestie 6, 818 06 Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo ŠO 5336/2009 z 10. novembra 2009, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2010, č. k. 1S/36/2010-36, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2010, č. k. 1S/36/2010-36 v napadnutom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že 01. februára 2010 bola súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti

rozhodnutia žalovaného č. ŠO 5336/2009 z 10. novembra 2009, ktorým jej bolo ukončené štúdium na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

Pretože žalobkyňa po podaní žaloby podaním doručeným súdu 23. marca 2010 zobrala žalobu späť v celom rozsahu, a to pred jej prejednaním a konanie žiadala zastaviť, súd s poukazom na § 250h ods. 2 a § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol v súlade s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že nepriznal žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené.

Proti výroku o náhrade trov konania podala žalobkyňa odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie krajského súdu v časti výroku o trovách konania a aby rozhodol tak, že tieto je povinný uhradiť žalovaný. V odôvodnení odvolania uviedla, že dôvodom späťvzatia žaloby bola skutočnosť, že žalovaný po podaní žaloby zrušil napadnuté rozhodnutie o ukončení štúdia. K späťvzatiu žaloby teda došlo v dôsledku správania sa žalovaného. Podľa názoru žalobkyne mal krajský súd o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP, nakoľko k späťvzatiu žaloby žalobkyňou a následne k zastaveniu konania došlo pre správanie žalovaného, a teda súd mal uložiť povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v napadnutom rozsahu a z uvedených dôvodov, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je opodstatnené.

Krajský súd konanie zastavil, preto o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP. Pri zastavení konania nemá zásadne žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku. Za podmienok uvedených v ustanovení § 146 ods. 2 OSP však možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť hradiť druhému účastníkovi náklady zastaveného konania. Pri postupe podľa § 146 ods. 2 OSP súd skúma, či niektorý z účastníkov zaviniel zastavenie konania.

Podľa § 146 ods. 2 O SP v spojení s § 246c OSP, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa judikatúry slovenských súdov, ak žalobca vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta OSP zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy (k tomu pozri bližšie napr. R49/1993).

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodnutia žalovaného o ukončení jej štúdia na Lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Podaním doručeným krajskému súdu 23. marca 2010 vzala svoju žalobu celkom späť, nakoľko žalovaný po podaní žaloby zrušil svoje rozhodnutie v rámci autoremedúry a navrhla konanie zastaviť. K späťvzatiu žaloby ani k odvolaniu však nepripojila dôkaz o tvrdenej skutočnosti – zrušujúce rozhodnutie.

Žalovaný k vyjadreniu k žalobe pripojil rozhodnutie J. M., podpredsedu vlády a ministra školstva Slovenskej republiky z 09. septembra 2009, č. CD-2009-32696/32939-4:071 o odňatí Univerzite Komenského v Bratislave práva udeľovať zodpovedajúci akademický titul absolventom štúdia študijných programov v študijnom odbore Fyzioterapia. Keďže nemal akreditovaný magisterský študijný program, ktorý by mohol žalobkyni ponúknuť, vydal rozhodnutie o ukončení štúdia. Uviedol, že vyvinul maximálne úsilie na vyriešenie situácie žalobkyne, rokoval so Slovenskou zdravotníckou univerzitou v Bratislave ako i s Fakultou zdravotníctva Prešovskej univerzity v Prešove, kde by podľa ich vyjadrení mohla žalobkyňa pokračovať v štúdiu cez nové prijímacie konanie a požiadal rektora o spoluprácu.

Na základe obsahu spisu a dokladov v ňom založených nie je možné urobiť záver, že návrh bol podaný dôvodne. Keďže konanie bolo zastavené a nie je možná aplikácia § 146 ods. 2 druhá veta OSP, potom so zreteľom na procesný výsledok konania, krajský súd postupoval správne, keď žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Preto Najvyšší súd

Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania ako vecne správne podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 OSP potvrdil.

Podľa § 250k ods. 2 OSP žalovaným právo na náhradu trov konania nevzniklo a navyše im ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková